

עצם העניין

שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומותר לצעירים ברוחם). אם יש לך מזה לתרום להציע, להגיד, להלל, לשבח ולשאול — כתוב ל: עצם העניין, העולם הזה, ת"ד 136, תל-אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

תקליטים

יהודית רביץ, באה מאהבה

התקליט החדש של יהודית רביץ וזה בחשיפה תיקשורתית אדירה, ובצדק.

רביץ גם זכתה כהישג שאמנים מעטים זכו לו: כתבה גדולה ביומן ליל שבת, כתבה יפה מלבד ברבריהפתיחה של חיים יבין. הוא הוריע בקול תיגני שיהודית רביץ, הזמרת שהתגלתה כשיר הילדה הכי יפה בגן, הוציאה תקליט חדש. בין הכותבים לתקליט צריה זוכה.

זה שהוא עשה מצרויה להב צרויה

רק שמונה שירים ולא יותר. יהודית רביץ כיון המשומר, הולכת ומשתבחת עם השנים. היא מהלכת על הגבול הרק שבין זמרת-איכות לזמרת פופולרית. גם בצורה החיצונית שלה היא הולכת ונעשית יפה עם השנים. הפשטות שהיא מפגינה וחוסר-המיניות דווקא, הם שגורמים לה להיראות כלי כדקסית.

על עטיפת התקליט היא מופיעה בפנים נקיות מאיפור, היא מחייכת כפה

מיכל חיימן

רביץ עכשיו

— משתבח

החושף טור שיניים לא צחורות, לא מסדרות, ובכל זאת היא יפה. התקליט הזה הוא אולי הטוב שבתקליטיה. היא מציגה כו יהודית רביץ בעלת פנים רכות, רכה, חושנית, וגם חזקה ומלאת-עוצמה.

כשמעתי את השיר פחד (וכל כמה שאתה קרוב) וכל כמה שתהיה לי טוב/ בא לי פחד שפיתאום זה ייגמר) חשבתי שזה השיר הכי יפה בתקליט. אחר-כך שמעתי את השיר שאחריו, סוף לסיפור (שוב הפתעות אין כסיפור/ שוב הרמעות על האפור/ החגיגה נגמרת/ המסיבה נושרת/ ושוב הרמעות על האפור) אמרתי: זהו זה השיר הכי יפה! ואו באו השיר שאחריו, עוד על אהבה, והחלטתי שאין ספק, זה השיר הכי טוב. וכשמעתי שוב את התקליט, החלטתי שכל השירים הם הכי טובים והכי יפים.

יהודית רביץ באה מאהבה, גם אנחנו באים אליה בהרבה-הרבה אהבה.

ענת סרנסקי, העולם הזה

יהודית רביץ (1981)

כמו יין —

זהו, מילא, קורה. אבל מה פיתאום הוא החליט שרביץ התפרסמה בהילדה הכי יפה? רביץ הגיחה בסערה לתר דעת הציבור, כששרה בפסטיבל-הזמר את סליחות. שיר שהיה להיט-ענק, נכון, זו לא תורה מסיני, ואין חובה לרדת את זה. אבל לפחות לא לקשקש שטויות לפני עם ישראל.

ובחזרה לתקליט. אחרי ששומעים אותו, מצטערים שלתקליט יש רק שני

הופעות

הי, דרומה לערד!

בשבוע שעבר סיפרנו על מופע רוק רטוב, שיערך במסגרת חגיגות המר העיברי בערד. המופע הזה, כמה שהוא גדול, הוא

אליעזר ראובני

חיים משה

ועוד אלפיים אחרים

רק חלק קטן מהחגיגות. 2000 משתתפים יהיו שם. זמרים, חברות-זמר, להקות-מחול, מקהלות. כ-22 בחורש ייערך פסטיבל-הזמר. הפסטיבל, שהיה פעם מסורת, הופסק מאז שהתחילו תחרויות הקדם-א"י רוויזיון. עכשיו הוא חוזר. חבל רק שאמנים מפורסמים לא ניאותרו ליטול בו חלק.

יפה ירקוני

ולהקת הברירה הטיבעית, שתופיע במאהל בדווי. יהיו גם מופעים במתכונת של קפה זמר, כשהקהל ישוב סביב שולחנות, ויגישו את השירים סווי מילר, אורנה ומשה רך ואחרים. טוב, לא נעבור כאן ועכשיו על 2000 מופעים, נכון? הגיעו לערד, וטראו את השאר בעצמכם.

ענת פילובסקי בגלידה מיסחרית שלה אם לא בריז'יט, אז היא

ייצוא ישראלי

אופנה

פרנסיסקו, אבל עם יופי מהמם שכוח, היתה זו רק שאלה של זמן מתי יפגוש אותה איוה בימאי או צלם, ויגיד לה: "זה בריוק מה שחיפשת!" וזה בריוק מה שקרה לה.

הציעו לה לרגמן פרוות יוקרתית כסרט-פירסומת לטלוויזיה. היא היססה, התלבטה, ולבסוף הסכימה. והיא נשכחו הלימודים באוניברסיטה, והיא נרשמה ללימודי-מישחק (אחרי המון לחצים מצד אנשים שאמרו שחבל לבזבז יופי כזה). כספטמבר היא תבוא לבקר בארץ. אם לא בריז'יט, לפחות ענת...

הפלא ופלא

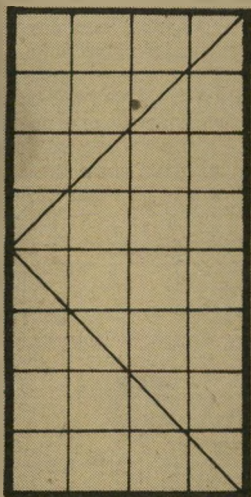
עם פרוץ החופש הגדול, צעות מכל פינה קייטנות הילדים. השמות שלהן דומים, בררך כלל: גיל-חופש, חופש-נופש, נופש-וגיל, ושאר וארציות של המילים נופש, חופש וגיל.

באחת הקייטנות הללו, קייט ונו-פש (שמתם לב למקוריות) חילקו לילדים כצ'ופר את "עלון הקייטנה". בעלון, שגורלו שני עמודים, מופיע "תשבץ פלא" על חצי עמוד. לתשבץ שמונה הגדרות, וכנייהן שתיים המעניינות במיוחד.

הגדרה מספר 1: "שמו של מנהל הקייטנה". הגדרה מספר 7: "שמו של מנהל קייטנה".

יא אללה, איוה פלא! מי, לדעתכם, ערך את העלון?

לא נתחשו לעולם: מנהל הקייטנה.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

תשבץ הפלא:

1. מנהל הקייטנה
2. פרשת שבוע
3. היכן נמצא — מילה נרדפת.
4. ממנו מקריבים קרבן.
5. ספרו מנו — מילה נרדפת.
6. דבר נע בסיבוב.
7. מנהל קייטנה.
8. מלה שאלה? מדוע?

ציטוטים

היא תוריד את הזבל

בעיתון חדשות מופיעים מרי יום שישי ציטוטים קטנים של אנשים

שימי ואשתו גניפור עצבים

קשה להאמין, אבל היפה שבתמונה היא ישראלית, משלנו. ענת פילובסקי (24) נסעה לארצות-הברית כדי ללמוד באוניברסיטת סאן

מפורסמים. מה הם אוהבים, מה הם שונאים, מה מרגיז אותם, וכו'. ביום שישי האחרון הופיע ציטוט של שימי תבורי והנה הוא כלשוננו: "עצבים: שאשתי לא מנקה את הכית". המישפט החכם הזה גרם בוודאי עצבים לנשים רבות, הרבה יותר מה עצבים שחושף תבורי כשהוא מוצא שאשתו לא סידרה את הבית. אילו הייתי אני אשתו של תבורי (דבר שלא ייתכן, בגלל כמה סיבות טכניות) הייתי זורק אותו מכל המדרגות, ביחד עם הדלי והסמרטוט.

כאותו היום השישי דיבר שלמה ארצי בתוכנית האישית שלו בגלי צה"ל על כוכבי העיתונים של סוף השבוע. הוא אמר שהם זוכים בתמונות שער, בכתבות ענק, מדברים עליהם ביום ראשון, ביום שני, ואז — שימו לב למישפט הבא: "מגיעה משהי וזורקת את העיתונים לפח-הזבל".

ומי רציתם שזרוק את העיתונים? גבר? חס וחלילה!

"היא" כבר תזרוק את העיתונים, ואם היא לא תזרוק, שימי תבורי יחטוף עליה עצבים.

היו ימים

ילד טוב פולין

נולדתי בפולין וחיייתי שם עד גיל 7. אז עלתה מישפחתי לארץ. הייתי ילד נורא טוב, ילד פולני מסודר, בבוקר למדתי בבית-הספר, הייתי תלמיד מצויין, ואחרי-הצהריים למדתי מוסיקה קלאסית בקונסרבטוריון.

הייתי ילד שונה משאר הילדים. כולם לבשו מכנסי-התעמלות וסגרלים כמו כל הצברים, ורק אני הייתי לבוש במיכנסיים מגוונים, חולצה סגורה עד הכפתור האחרון, נעליים מבריקות ושער מסורק היטב, כל שיערה במקום. ככה אמא הלבישה אותי.

הייתי די משונה, מין מלוקק כזה. האהבה הראשונה שלי היתה בכיתה ג'. אני לא זוכר איך קוראים לה. היא ישבה לידי בספסל האחרון בכיתה, וכל השיעורים החזקנו ידיים.

האהבה השניה היתה לי כשהייתי בן 14. היא היתה יפהפיה, מבוגרת ממני והיא זו שלמדתי אותי את כל הדברים האסורים.

אז בכלל לא חשבתי להיות זמר. חשבתי על מוסיקה קלאסית. כשניסיתי

צביקה פיק

כל שיערה במקום

תי להתקבל למקהלת בית-ספר, המורה סילק אותי כבושת-פנים. הוא אמר לי שיש לי קול מזור מאוד.

רק בגיל 15, כשהתחלתי לנגן בלה-קו-קצב, התחלתי לשיר.

יש לי זיכרון-ילדות אחד שאני לא שוכח. טראומת-ילדות. כשהייתי בן 6 נסעתי עם אמא לדרו ברוסיה. בגבול פולין נעצרה הרכבת. אמא אמרה לי שהיא יורדת לברר מה קורה, והשאירה אותי לבד ברכבת. בינתיים ירדו ממנה כל האנשים, ואני נשארת לבדי. פיתאום הרכבת התחילה להשמיע רעשיתוזה. ברגע האחרון אמא באה ולקחה אותי. איוה פחד שזה יהיה: